

יאנוס ראטסון

אנטוניו אריס אנטיוקווה, צילום: BREND0 HEINST

דניס קרלוצ'יו, צילום: DIDIER CARLUCCIO

טוצ'יה יאנש: צילום: איליאן ארמון

בארי דיכויט

פורצים גבולות

פסטיבל ישראל, שייפתח בחודש הבא בירושלים, מציג תוכנית חדשנית ומאתגרת

אומרים ש"מטאטא חדש מטאטא טוב", דרר מה שמנכ"ל פסטיבל ישראל, איל שר, מוכיח את האמרה היטב. מאז נכנס לתפקיד לקראת הפסטיבל של 2015, הוא עסוק מאוד בחיפוש רכיבים חדשות כדי לאתגר ולתת חשיפה לקהל הישראלי, וגם כן, גם לברר אותו.

תוכנית הפסטיבל המרובה, שרת מניח, שייבצע יצירות מתקופות שונות. המוזיקאים יחכו לקהל בכל מיני פינות, בהם מוארים היטב ואחרים השוכים לגמרי. ובכך יעצימו מוזיקה, תיאטרון וכיו"ב. עכשיו אתה רואה שילונים של הכל עם הכל. "אל כל אלה המנכ"ל יכול להוסיף גם את השטוש בין מקומי של הקהל לזה של המבצעים במופעים, שחלקם כבר לא מבוזעים בפשטות על במה מול הקהל, אלא בכל מיני סידורים שונים ומשונים, כמו למשל ההרכב הפולני-ישראלי סאונד צ'רטר, שמוביל המנצח הבינלאומי אילן וולקוב (7.6.2007), שמתואר כ"מסע מוזיקלי ירושלים" מדובר על חוויה שמערכת לים המסתוריים של תיאטרון ירושלים. "מדובר על חוויה שמערכת את כל החושים, כשהקהל יתחיל את המסע בכיכר בכניסה לתיאטרון, ומשך לאורך מסדרונות וחללים שונים בת'יאטרון. בדרך יחכו לקהל נגנים שיבצעו יצירות מתקופות שונות. המוזיקאים יחכו לקהל בכל מיני פינות, בהם מוארים היטב ואחרים השוכים לגמרי. ובכך יעצימו

תמונה: איליאן ארמון

חלול לילית צ'ליצ'קו, שאלוהי חלול

את האודיסאה התחושתית ויעלו שאלות על גורמים שמפיעים על היכולת להעריך מוזיקה. החלק הראשון, שיתרחש באזורים ציבוריים, הוא חנימ ויימשך כשעה. לקונצרט שיתקיים באולם ויימשך שתיים, צריך לרכוש כרטיסים.

עוד אירועים ייחודיים כוללים גם את 'אנוס ראסמוס, הצלע האלקטרונית של הנצח האיסלנדי-פאראוי המצליח קאממוס, לקחת את הקהל הכי קרוב שאפשר לזוהר הצפוני, ולגעת את אירועי משמרת לילה (15.6).

עוד הפעוּת שזו בהחלט מחוץ למיינסטרים, כוללות את הגיטרסטר תורבגי סטיאן ווסטרדוס, שמשתמש במגוון רחב של טכניקות וציוד היי-טק (15.6) החל מ-2000 ועד לשעות הקטנות של הלילה, ואת האמן הצרפתי אוליבייה סאגאזו, שיפסל בחימר על ראשו בתהליך שבו הוא מעלים את הוחות של עצמו והופך ליצירת אמנות חיה. גם איש התיאטרון היווני האנרכיסטי יורי פידס לסקארידיס ימשיך בוודאי תשומת לב רבה

כמופע שלו שיריד קודש, כשהוא נעזר בחפצים יומיומיים ליצירת מופע סולו מטרור ותומוריסטי.

המוזיקאי-במאי תיאטרון השווייצרי טום לוז יוצר עולם פנטזיה המ'כוסס על סיפור אמיתי, של אישה שגילגלה עבודת לא מוכרת של מל'הינים כמו באן, ליטט וכסוחבו ומענה שהיא נמצאת בקשר עם המלחי'נים המתים על יצירותיהם. לוז משלב מוזיקה עם אלמנטים תיאטראליים וויזואליים ליצירת שפת תיאטרון ייחודית. המופע יועלה באנגלית, צר'פתית וגרמנית עם כתוביות בעברית (5-6).

עוד אירוע שיתפרש על כמה אתרים הוא המופע של אנסמבל סרא'בנד השוויי-ישראלי - א-לה-טורקה - א-לה-פרנק (16.6) 14:00, שיציע תערובת מגוונת של מוזיקה מערבית מוקדמת ומוזיקה מהמזרח ומדיאמפריה העותמנית, או המופע של 'צבען של תרבויות' שמעלה אנסמבל ארס אנטיקוזה מאוסטרליה.

יותר קרוב הביתה, קונצרט 'זהילים' - שבו ישתתפו התזמורת הסי'מפונית ירושלים, התזמורת הסימפונית ע"ש מגדי ורון, המקלה הקא'מרית שליר האקדמיה למוזיקה ולחמחול ירושלים והמקהלה הקאמרית של אוניברסיטת פרנץ ליסט מווימאר, כמו גם רבי חיים לוק, התוכנית של הקונצרט כוללת שיר פרסי עממי 'אשא עיני אל הוריים', 'מומורי' תהילים' מאת צבי אבני, כמו גם 'סימפוניית תהילים' מאת סטרווינסקי ו'מומורי ציצי'סט' מאת ליאונרד ברנשטיין.

הפסטיבל ייפתח במסיבת הגורג בבירת, הסולטן יהיה גם וכמוכן שפע אירועים פתוחים לקהל בכיכר ציון ובחניכי העיר.

לכרטיסים ומידע נוסף 2561 * www.israel-festival.org.il

קיים בתחילת החודש הבא, מגוונת וגם חדשנית מאוד. קחו למשל את

הבחירה בעבודתה של לוסיה צ'ליצ'קו, הכריז'אגרפית הפוסטמודרניסטית האמריקאית הוותיקה, 'זאנס' (17:00 21:00). למרות שהעבודה של היצירה הייתה בשנת 1979, והיא היעילה מאז מספר פעמים ברחבי העולם, הע'בורה עדיין שומרת על רעננות וחדשנות. לא מעט בוכות העובדה שהיא מבוססת על שיתוף פעולה רב-תחומי ומסקוין עם המלחיין החשוב פליפ גלאס, ועם סול לויט, שיצר את עבודת הווי'או המופלאה עברה.

עוד עבודה מעניינת תהיה קריאה של מוזח מאת סמואל בקט 'מיז'פ האורזון של קראפ', 'שיעלה במאי' האונגרד האמריקני וברט וילסון (5-6 20:30). הערב מציג מפגש נדיר בין הטקסט המכונן של בקט לבין הרברט וילסון, אחד מגדולי היוצרים והבמאים בוורנו, כאן כפרפורמר שמעניק למוזח קריאה בימתית מחודשת ומר'יקת.

שר מתולת מיהאפרורת לפרץ לתחומים לא מוכרים ולמצב את פס'טיבל ישראל מחדש לא רק כאירוע התרבותי בעל התקציב הגדול ביותר בישראל, אלא גם כנושא הלפיד של יצירה תרבותית חדשנית. 'אפסטי'בל הפך לאירוע מאור ויקרתי וצבר הכרה בינלאומית, אבל במשך השנים נוצר פער בין הקהל לבין מה שהוצג בפסטיבל. הקהל כבר לא דאח בו אירוע משמעותי כפי שהיה בעבר.

המובן ל'מיזיס את מה שקרה להתפתחות טבעית של התרחבות ההיצע הקיים עבור הקהל הישראלי. 'התחורות גדלה לפתע הילבנסיות של הפסטיבל עמדה בסימן שאלה', הדין הגיע לכן, שעצם קיומו של הפ'סטיבל עמד לבחינה. 'אנשים שאלו האם הפסטיבל צריך בכלל להתי'קיים ולמה, אני, כמוכן, הייתי בעד המשך קיומו של פסטיבל ישראל, אבל תהיית מה אמור להיות התפקיד שלו. השאלה הייתה איך להשתמש כמותג, וזה מותג חזק מאוד. האתגר היה בעצם איך לגרום לקהל לזו'א לירושלים'. בהיבט הזה, שר הצוות שלו כנראה מצליחים והוא מציין כסיפוק של מעלה ממחצית מהצופים בפסטיבל מחוץ לירושלים.

'היינו חייבים להחליט בזה הבחירות האמנותיות שלנו היו שונות ממה שמציעים מרכזים כמו למשל סרון דלל בתל אביב או משכן האמ'נויות, או פסטיבל פליצ'יה בלומנטל, או כל דבר אחר."

נו צריכים ללכת בו דוח להפגש ברבים שהוקל לא יכול לקבל בשום מקום אחר, וזה מתבטא בעבודות שזן חדשניות ופורצות דרך, כאלה שמציגות שפה בימתית שונה."

שר גם הבין שהקטגוריות של פעם כבר עבור מהועלים. 'מה שקורה היום בעולם זה טשטוש של הגבולות בין הדיסציפלינות השונות. כבר אין מחול,